

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΟΡΓΗ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΡΑΤΣΙΣΜΟΥ

Η υποκρισία των πολιτικών μπροστά στις ευθύνες τους

Συγκλονιστική, ομολογουμένως, η παγκόσμια οργή εναντίον τού ρατσισμού που εκδηλώθηκε με μαζικές και βίαιες διαμαρτυρίες σε πολλές χώρες. Οπως ξέρουμε, τις διαμαρτυρίες προκάλεσε η δολοφονία εν ψυχρώ από λευκό αστυνομικό ενός αόπλου μαύρου. Ο οποίος εκλιπαρούσε τον αστυνομικό να σπάσει το πόδι του από τον λαιμό του γιατί δεν μπορούσε να αναπνεύσει.

Ο αστυνομικός και οι τρεις ουνάδελφοί του θα αντιμετωπίσουν στα δικαστήρια την κατηγορία φόνου και γι' αυτό μού δημιουργείται το ερώτημα: Φταίει μόνο ο αστυνομικός, ή μήπως και το σύστημα που επιτρέπει στους αστυνομικούς να σκοτώνουν για ψύλλου πήδημα;

Υπενθυμίζω τη δολοφονία μιας αόπλης Αυστραλίδας στην Αμερική από έναν έγχρωμο αστυνομικό που την πυροβόλησε επειδή πλησίασε το αστυνομικό αυτοκίνητο!

Κανείς δεν αμφιστρέψει ότι το λειτούργημα τής αστυνόμευσης είναι επικίνδυνη δουλειά και οι αστυνομικοί θα πρέπει να προστατεύουν τη ζωή τους. Όμως δεν σκοτώνεις κάποιον αόπλο που τον έχεις καθλώσει στο έδαφος και τού πάτεζεις τον λαιμό με το πόδι σου. Ούτε σκοτώνεις μια αόπλη γυναίκα επειδή πλησίασε το αστυνομικό αυτοκίνητο.

Ηθικοί αυτουργοί για τα εγκλήματα αστυνομικών σε

όλο τον κόσμο είναι οι πολιτικοί στις δημοκρατίες και οι δικτάτορες, που μετά τον φόνο χύνουν κροκοδείλια δάκρια και καταδίκουν τους φονιάδες αστυνομικούς.

Οπως τον καραγκιόζη ένοικο στον Λευκό Οίκο, που είχε το θράσος να φωτογραφηθεί με την Βίβλο στο χέρι σαν καλός χριστιανός. Δεν ήξεραν οι Τραμπ και οι προηγούμενοι πρόεδροι πως λευκοί αστυνομικοί σκοτώνουν μαύρους χωρίς να υπάρχει λόγος; Δεν το ήξεραν ούτε οι κυβερνήτες των αμερικανικών Πολιτειών; Ασφαλώς το ήξεραν, γιατί δεν είναι οπάνιο φαινόμενο. Και τί έκαναν, τί μέτρα ψήφισαν για να εμποδίσουν τους θερμότατους αστυνομικούς να σκοτώνουν;

Ευτυχώς, στην Αυστραλία δεν έχουμε τέτοια κρούσματα ρατσισμού και οι αστυνομικοί χρησιμοποιούν άλλα μέτρα για να αντιμετωπίσουν επικίνδυνους πολίτες.

Στη χώρα μας, βέβαια, υπάρχει το πρόβλημα με τους θανάτους αυτοχθόνων φυλακισμένων οι οποίοι αυτοκτονούν επειδή λόγω κουλτούρας δεν αντέχουν τη ζωή σε ένα κελλί.

Η φυλάκισή τους δεν άδικη πιμωρία επειδή προφανώς έχουν παρανοίσει, όμως οι πολιτικοί θα πρέπει να είχαν εντοπίσει τη λύση στο πρόβλημα σε συνεργασία με ψυχολόγους και αυτόχθονες πηγέτες για τις κατάλληλες ποινές από τα δικαστήρια.

Δεν είμαι ειδικός και δεν προτείνω να μένουν ατιμώρτοι οι αυτόχθονες όταν παρανομούν. Τα εγκλήματα θα πρέπει να πιμωρούνται, όποιο και αν είναι το χρώμα του δράστη, αλλά στην περίπτωση των αυτοχθόνων στην χώρα μας, όπως και των μαύρων στην Αμερική θα πρέπει να εξεταστεί γιατί υπάρχουν τόσοι πολλοί στις φυλακές. Γιατί παρανομούν οι αυτόχθονες και οι μαύροι;

Δεν είναι μυστικό πως οι μαύροι στην Αμερική και οι αυτόχθονες στην Αυστραλία είναι περιθωριοποιημένοι, αποκλεισμένοι στα γκέτο τους, με υψηλά ποσοστά ανεργίας, με προβλήματα υγείας και προσδόκιμο ζωής, με χαμπλό βιοτικό επίπεδο. Δηλαδή, αργία μήπωρ πάσος κακίας και συνταγή για εγκληματικότητα.

Αν οι πολιτικοί δεν λύσουν αυτά τα προβλήματα καθημερινότητας για τους περιθωριοποιημένους πολίτες τους, έχουν τον καιρό τους αυτοί που διαμαρτύρονται επειδή «μετράει η ζωή των μαύρων» και των αυτοχθόνων μας.

Επειδή, όμως, στις δημοκρατίες οι πολιτικοί εκλέγονται, ευθύνη για τον ρατσισμό έχουν και οι πολίτες. Οι οποίοι δεν απαιτούν από τα κόμματα να αλλάξουν τη φονική αντιμετώπιση των μαύρων και αυτοχθόνων στην κοινωνία. Πότε επιτέλους θα υιοθετήσουμε το χριστιανικό «αγάπα τον πλησίον σου» όποιο και αν είναι το χρώμα του;

Οι Πολιτείες μας τον... χαβά τους

Φίλοι μου, αν κρίνω από τις αψιμαχίες των Πολιτειών στην Αυστραλία για τα σύνορά τους που κρατούν κλειστά για να προστατευτούν τάχα μου από τον κοροναϊό, δεν αποκλείεται να χρειαστούμε στο μέλλον διαβατήριο για να επισκεφθούμε το Κουίνσλαντ, ή τη Δυτική Αυστραλία.

Τέτοιο χάλι, που αν το υιοθετούσαν και οι δήμοι στην N.N.O. θα απαγρευαν την μετακίνηση κατοίκων από πρόστεια με πολλά κρούσματα κοροναϊού!

Και τί θα έπρεπε να κάνω εγώ αν ένας γείτονας είχε προσβληθεί από κοροναϊό;

Αστεία πράγματα, γιατί σαν λαός έχουμε συμμορφωθεί στις εντολές των αρμοδίων και έχουμε κερδίσει τον πόλεμο εναντίον τής Πανδημίας. Λένε ότι υπάρχει κίνδυνος νέου κύματος κρουσμάτων κοροναϊού και τί θα κάνουμε λοιπόν; Θα απομονωθούμε στα σπίτια μας και θα καταστρέψουμε τη χώρα μας επειδή υπάρχει κίνδυνος; Μήπως δεν

Πότε πήταν Δευτέρα πότε ήρθε Παρασκευή, πότε θα ξυπνήσω σε γηροκομείο καμιά μέρα, χαμπάρι δεν θα πάρω.

υπάρχει κίνδυνος να μάς σκοτώσει ένας μεθυσμένος οδηγός, άρα δεν πρέπει να κυκλοφορούμε πεζοί, ή με αυτοκίνητο; Μπως δεν υπάρχει κίνδυνος να πεθάνουμε από κάποια νόσο και μαλακία;

Αλλωστε, ποιός μπορεί να μάς εγγυηθεί ότι το χρόνου δεν θα προκύψει κάποιος άλλος ίος και Πανδημία; Φτού και από την αρχή, με το «μένουμε σπίτι», κλείνουμε τα καταστήματα και πλακωνόμαστε για το χαρτί τουαλέτας;

Την κατάσταση, ασφαλώς δεν βοηθούν τα ΜΜΕ που χαιρέκακα τρομοκρατούν τον κοσμάκη, ενώ το ποσοστό θανάτων από τον κοροναϊό, είναι απείρως μικρότερο από τους άτυχους που προσβλήθηκαν από την... επάρτο νόσο, εγκεφαλικά και καρδιακές παθήσεις.

Και όπως έγραψα στην περασμένη έκδοση, επειδή δεν σημειώνονται κρούσματα κοροναϊού, τώρα οι δημοσιογράφοι τής δεκάρας ανησυχούν επειδή ένας ναύτης σε κρουαζιερόπλοιο αρρώστησε με φυματίωση! Και πληρώνεται ο τύπος για τις απδίες του...

Σοφά Λόγια

"Η μεγαλύτερη ευτυχία στη ζωή είναι η διαπίστωση ότι μας αγαπούν γι' αυτό που είμαστε, ή μάλλον, παρά το γεγονός ότι είμαστε αυτό που είμαστε." (Βίκτωρ Ουγκό)

Ανάγωγα

Εγραψε ο Τάσος Παππάς στην Εφημερίδα των Συντακτών: «Νέος φετφάς από την Ιερά Σύνοδο: «Η "Γιόγκα" αποτελεί θεμελι-

ώδες κεφάλαιο της θρησκείας του Ινδουισμού, διαθέτει ποικιλομορφία σχολών, κλάδων, εφαρμογών και τάσεων και δεν αποτελεί "είδος γυμναστικής". Ως εκ τούτου επισημάνει για ακόμη μία φορά ότι η "Γιόγκα" τυγχάνει απολύτως ασυμβίβαστη με την Ορθόδοξη Χριστιανική Πίστη μας και δεν έχει καμία θέση στην ζωή των Χριστιανών». Τα Βαράκια; Τα μακροβούτια; Το Ζεϊμπέκικο; Το τσιφτετέλι;»

Καλό!

Δύο γριούλες κάθονται στην αυλή και συζητούν για τους άντρες τους: «Αχ αυτός ο Τάσος μου, όλο τρώει τα νύχια του! Είναι πλέον 70 χρονών και δεν έχει κόψει ακόμα αυτήν την κακή συνήθεια.»

«Καλά, μη νομίζεις, και μένα ο Μάκης μου έκανε το ίδιο, αλλά του την έκοψε εγώ την συνήθεια!»

«Αλήθεια; Πως το κατάφερες αυτό;»

«Μόλις τελειώνει το φαγητό του, του παίρνω τα δόντια του και τα κρύβω!»